

РЕШЕНИЕ

№ 4922

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4830** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ - чл. 208 и следващите, във връзка с чл.63, ал.1 изречение второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Д. С. А. чрез адв. К. от САК, срещу решение без номер от 16.02.2021г. по н.а.х.д.№ 11475/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-027379/30.12.2019г. на началник на група в Отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което НП на касационния жалбоподател на основание чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв. за извършено нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП. Като касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон; конкретно - незаконосъобразност на изводите на СРС, че в АУАН и в НП нарушението и обстоятелствата при които е извършено са описани съгласно изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН; както и че необосновано, при липса на доказателства, е прието, че касаторът е извършил нарушението. Искане за решението на СРС и потвърденото с него наказателно постановление да бъдат отменени. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., който поддържа жалбата а в ход по същество претендира и основателността

й. Прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Ответникът по касация - 0"ПП"-СДВР, редовно призовани, не изпращат процесуален представител и не вземат становище по жалбата. Прокурорът - М., при Софийска градска прокуратура, даде заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Пред касационната инстанция не са събрани доказателства.

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

При извършената касационна проверка по чл. 218 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, касационната инстанция приема за установено следното: Според задължителните за тази инстанция съгласно чл. 220 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН фактически установявания на първоинстанционния съд:

На 03.12.2019г. около 20:00 ч., касаторът управлявайки лек автомобил „Мазда ЦХ 5", рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], на кръстовището с [улица]поради скорост, несъобразена с интензивността на движението и атмосферните условия реализирал ПТП с лек автомобил „Пежо 307", с рег. [рег.номер на МПС] , който бил спрял на червен светофар на кръстовището. Настилката била мокра и хлъзгава. Пристигналите на място служители на СДВР съставили протокол и скица за ПТП към протокола. От показанията на разпитаните по делото свидетели М. Ж. -актосъставител и Р. Ц. - водачът на лек автомобил „Пежо 307", с рег. [рег.номер на МПС] се установява, че скицата за ПТП е съставена по сведения от двамата водачи и, че и двамата участници в ПТП-то са попълнили декларации. Деклараторите са посочили, че пътната настилка е била мокра, поради снеговалеж, а свидетелят Ц. е допълнила, че пътят е бил осветен, а пътната обстановка била нормално натоварена. В подписаната от касатора декларация Д. А. е записала, че тя е виновна за ПТП и няма други свидетели, освен другия водач. Такава констатация е направена и от другия водач. Като причина за ПТП в протокола е посочена несъобразената скорост. В АУАН също е посочено, че причина за ПТП е несъобразената скорост и е уточнено, че скоростта не е съобразена със състоянието на пътя /мокър със снеговалеж/ и интензивността на движението. Фактът, че пътната настилка е била мокра се установява и със свидетелските показания. Свидетелката Ц. е категорична, че е спряла автомобила си на червен светофар, когато касаторът с автомобила си ударил централно, отзад „Пежо" - то. При тези данни е съставен АУАН. Нарушението е квалифицирано по чл.20, ал.2 от ЗДвП. В НП е възприета същата фактическа обстановка, като е посочено, че асфалтът е бил мокър поради снеговалеж. Прието е, че касаторът е осъществил нарушение на чл.20,ал.2 от ЗДвП и за това нарушение му е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лв. Допуснатото нарушение в НП е описано така: водачът не е избрал скорост на движение, съобразена с атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивност на движението и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението /ПТП/. Доказателства за интензивност на движението са събрани с показанията на св. А.. Обвинението с НП е за нарушение, включващо, всички признаци на състава по чл.20, ал.2 от ЗДвП, а в АУАН освен интензивността на движението е посочено и че скоростта не е била съобразена с пътната настилка. Правото на защита на касатора не е нарушено, тъй като още със съставянето на АУАН

е посочено че нарушението е свързано както с интензивността на движението, така и със състоянието на пътя -мокра настилка и за това нарушение на касатора е наложено наказание. Действително в НП са посочените и другите съставомерни признаци на състава на нарушението по чл.20, ал.2 от ЗДвП, но това не е основание за отмяна на НП, тъй като предвиденото наказание по чл.179, ал.2 от ЗДвП е за несъобразена скорост без значение при условията на коя от всички посочени в чл.20, ал.2 от ЗДвП предпоставки е реализирано.

При тези данни правилно районният съд е установил, че ПТП е настъпило в резултат на несъобразената скорост на водача на лек автомобил „Мазда ЦХ 5“, както с атмосферните условия, така и с интензитета на движение. Неоснователни са възраженията за допуснато нарушение на материалния закон. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя относно съществено нарушение водещо до отмяната на АУАН и НП поради нарушена процедурата по съставяне, предвид описанието на нарушението с всички негови елементи.

Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай актосъставителят и свидетелят, посочен в акта за установяване на административно нарушение са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението, което е потвърдено и със свидетелските показания на актосъставителя в хода на съдебното производство. В хода на съдебното следствие не са посочени и не са ангажирани доказателства, които да оборват отразените в акта за установяване на административно нарушение фактически констатации, потвърдени от свидетелските показания. При тези данни е неоснователно възражението на жалбоподателя, че наказателното постановление е издадено без да е доказано извършено административно нарушение. В хода на административно-наказателното производство са събрани всички относими доказателства, извършено е разследване, фактите са установени и въз основа на тях е направен обоснован и законосъобразен правен извод за извършено административно нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Размерът на наложената глоба е в предвидения в закона размер, административно наказващият орган е взел предвид нормата на чл. 27 от ЗАНН при определяне на размера на наказанието.

Съдът не споделя и становището, че е нарушено правото на защита на касатора, тъй като не му е било връчено надлежно НП. Ясно е, че на касаторът е станало известно съдържанието на процесното НП и същия е успял своевременно да организира защитата си, като упълномощи адвокат и депозира жалба срещу НП в законния за това седмодневен срок. В този смисъл и допуснатото процесуално нарушение по връчването на НП не е ограничило правото на защита на жалбоподателя и не представлява самостоятелно отменително основание. Възражения по констатациите в акта не са били направени. Касаторът е получил процесното НП, обжалвал го е в срок, а след това е подал и касационна жалба срещу решението на СРС. Очевидно е, че касаторът е реализирал правото си на защита в пълен обем.

След извършената касационна проверка на оспореното решение, касационната инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и е съответствие с материалния закон. Не се установиха касационни основания по чл.348, т.1, т.1-2 НПК за отмяна на съдебното

решение, което съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК, следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното, Административен съд София - град, XI - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 16.02.2021г., постановено по НАХД № 11475/2020г. на СРС, НО, 17-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: